

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0092 van 3 augustus 2011
in de zaak 1011/0639/SA/3/0572

In zake:

1. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente WIJNEGEM**
2. de **gemeente WIJNEGEM**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christophe COEN
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 2010A bus 10
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Erik VANDEN BRANDE
kantoor houdende te 1040 Brussel, Sint Michielslaan 55 bus 10
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 3 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 december 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem van 23 september 2010 ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van twee reclamepanelen van 16m2 in een werfafsluiting en dit voor een periode van 3 jaar.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe COEN die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Erik VANDEN BRANDE die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 14 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 23 mei 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 17 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van twee 16m2 reclamepanelen in een werfafsluiting”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het bij besluit van de Vlaamse regering van 19 juni 2009 goedgekeurde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, *“Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”*. Ook volgens dit ruimtelijk uitvoeringsplan is het perceel gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel is eveneens gelegen in een beschermd toeristisch landschap met

betrekking tot de reglementering op het aanplakken en reclame maken (koninklijk besluit van 14 december 1959).

De eerste verzoekende partij weigert op 23 september 2010 rechtstreeks een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De reclamepanelen staan niet ten dienste van de te realiseren bestemming woongebied, zodat de aanvraag niet in overeenstemming is met de verordenende stedenbouwkundige voorschriften in het gewestelijk RUP...

De aanvraag... is tevens in strijd met het KB van 14 december 1959 en latere wijzigingen met betrekking tot de reglementering op het aanplakken en reclame maken (cfr. beschermd landschap)

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 29 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Zij duidt daarbij op het feit dat de aangevraagde reclamepanelen dienstig zijn als afsluiting (met de inkomsten die uit de reclame zouden worden gegenereerd, wenst men de werfafsluiting te financieren) van een werf, meer specifiek het bouwen van meergezinswoningen in vijf bouwblokken, voor een totaal van 133 woonegelegenheden met ondergrondse parking waartoe zij op 1 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning verkreeg.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem brengt op 18 november 2010 in het kader van de administratieve beroepsprocedure een ongunstig advies uit.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

8. LEGALITEIT: niet OK

...

Toelichting:

De verordenende stedenbouwkundige voorschriften voor dit woongebied volgens het RUP luiden als volgt: “Het gebied is bestemd voor wonen en aan het wonen verwante activiteiten en voorzieningen. Onder aan het wonen verwante activiteiten en voorzieningen worden verstaan: handel, horeca, bedrijven, kantoren en diensten, openbare en private nuts- en gemeenschapsvoorzieningen, openbare groene ruimten en openbare verharde ruimten, socioculturele voorzieningen en recreatieve voorzieningen.

De aangevraagde publiciteitspanelen vallen niet onder de opgesomde bestemmingen van aan het wonen verwante activiteiten en voorzieningen. Zij staan evenmin, zoals uithangborden, in functie van de ter plaatse uitgevoerde activiteiten.

Conform het advies van het gemeentebestuur naar aanleiding van het beroep is het absurd te stellen dat een louter financiële link, namelijk dat de commerciële inkomsten van de reclamedragers de werfafsluiting volledig financieren, een stedenbouwkundige overeenstemming betekent tussen de publiciteitspanelen en de bestemming van een gebied.

Het feit dat het om een tijdelijke vergunning zou gaan, neemt de strijdigheid met de bestemming van het RUP niet weg. Afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften... is voor wat betreft bestemmingen niet toegestaan.

De aan te brengen publiciteitspanelen bevinden zich in een beschermd landschap met betrekking tot de reglementering op het aanplakken en reclame maken. Concreet betekent dit dat het in de beschermde landschappen en aan weerszijden van deze verkeerswegen verboden is aanplakbrieven aan te brengen of andere visuele reclame- of publiciteitspanelen te gebruiken (art. 1 § 1).

De aangevraagde publiciteit valt evenmin onder de uitzonderingsbepaling van art. 6, 6° van het KB voor aanplakbrieven op schuttingen of borden die een bouwterrein afsluiten tijdens de ruwbouw van gebouwen.... De op zichzelf bestaande publiciteitspanelen zijn immers geen aanplakbrieven zoals gedefinieerd in het KB

De op zichzelf bestaande publiciteitspanelen zijn immers geen aanplakbrieven zoals gedefinieerd in het KB. Art. 6 van het KB maakt expliciet onderscheid tussen aanplakbrieven en reclameborden. De uitzonderingsbepalingen van art. 6, 3°, 10°, 11° gelden voor beide categorieën publiciteit, die van art. 6, 5° enkel voor reclame- en publiciteitspanelen en geen aanplakbrieven zodat de verbodsbepaling van toepassing is in beschermde landschappen.

De aanvraag dient geweigerd op basis van de geldende wetgeving, in casu de geldende reglementering inzake aanplakken en reclame maken.

9. Goede RO: niet OK

Toelichting:

De gevraagde publiciteitspanelen komen omwille van legaliteitsaspecten niet voor vergunning in aanmerking.

Een wildgroei aan publiciteit dient te allen tijde vermeden te worden, zeker in beschermde landschappen overeenkomstig de reclamereglementering.

Beroeper verwijst naar een vergunning van deputatie voor reclame in de [REDACTED], doch deze is gelegen langs een gewestweg, en de wegbeheerder heeft hiervoor gunstig advies uitgebracht.

Een ander precedent dat kan aangehaald worden is de weigering van deputatie voor reclame aan de [REDACTED] omwille van dezelfde strijdigheid met de wetgeving op reclame.

...

Na de partijen te hebben gehoord op 21 december 2010, beslist de verwerende partij op 23 december 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor een periode van 3 jaar en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering op 19/06/2009, situeert de aanvraag zich in [REDACTED].

De verordenende stedenbouwkundige voorschriften voor dit woongebied luiden als volgt: "Het gebied is bestemd voor wonen en aan wonen verwante activiteiten en voorzieningen. Onder aan het wonen verwante activiteiten en voorzieningen wordt verstaan: handel, horeca, bedrijven, kantoren en diensten, openbare en private nuts- en gemeenschapsvoorzieningen, openbare groene ruimten en openbare verharde ruimten, socioculturele voorzieningen en recreatieve voorzieningen."

Het is inderdaad zo dat de aangevraagde publiciteitspanelen niet vallen onder de opgesomde bestemmingen van aan het wonen verwante activiteiten en voorzieningen... Afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van het geldend gewestelijk RUP is met betrekking tot de bestemming niet toegelaten (art. 4.4.1 VCRO).

In het beroepschrift wordt gesteld dat de aanvraag tijdelijk van aard is, aangezien de publiciteitspanelen samen met de werfafsluiting zullen verwijderd worden na voltooiing van de werken. Het gaat hier om een tijdelijk gebruik van het perceel, in afwachting van de realisatie van de in het RUP voorziene bestemming. De verwezenlijking van de definitieve bestemming wordt geenszins verhinderd, wel integendeel. In die zin kunnen de reclamepanelen, net als de afsluiting, niet als expliciet strijdig met de voorschriften van het voormelde RUP worden beschouwd.

Tevens bevinden de publiciteitspanelen zich in een beschermd landschap volgens het koninklijk besluit van 14/12/59 met betrekking tot de reglementering op het aanplakken en reclame maken. In de beschermde landschappen en aan weerszijden van deze verkeerswegen is het verboden aanplakbrieven aan te brengen of andere visuele reclame- of publiciteitspanelen te gebruiken (art. 1 § 1).

Uit de uitzonderingsbepalingen bij deze regelgeving kan volgens beroeper worden afgeleid dat voormelde verbodsbepaling niet geldt voor reclameborden aangebracht op schuttingen die een bouwterrein afsluiten tijdens de ruwbouw van gebouwen (art. 6, 6° van § 3 van het KB van 14/12/59).

In het beroepschrift wordt tevens gewezen op de verschillende vrijstaande showrooms in de omgeving. Beroeper stelt dat de reclameborden op dergelijke locatie visueel niet storend zijn.

De deputatie volgt de argumentatie van beroeper: het gaat om tijdelijke reclamepanelen in een tijdelijke werfafsluiting, de verwezenlijking van de definitieve bestemming "woongebied" is aangevat. De aanvraag valt onder de uitzonderingsbepalingen bij de bij de regelgeving op het aanplakken en reclame maken.

De tijdelijke constructies brengen de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit het dossier, aan de verzoekende partijen betekend met een op 1 februari 2011 ter post aangetekende brief. Het beroep van de verzoekende partijen, ingesteld met een op 3 maart 2011 ter post aangetekende brief, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met hun verzoekschrift duidelijk aangeven in welke hoedanigheid zij respectievelijk optreden. De eerste verzoekende partij, zijnde het college van burgemeester en schepenen, treedt vooreerst op in eigen naam als 'vergunningverlenend bestuursorgaan' en dit conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO en artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. In het licht van de reguliere procedure vergunningsprocedure is de Raad dan ook van oordeel dat de eerste verzoekende partij op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO beschikt over het rechtens vereiste belang om een beroep in te dienen bij de Raad. De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO niet alleen het potentieel belang van de eerste verzoekende partij blijkt maar ook haar hoedanigheid en meer specifiek haar procesbevoegdheid om een vordering in te leiden bij de Raad.

2.

De eerste verzoekende partij treedt daarnaast tevens op als vertegenwoordiger in rechte van de tweede verzoekende partij, zijnde de gemeente, en dit conform de artikelen 57, §3, 9° en 193 Gemeentedecreet. De tweede verzoekende partij put hierbij haar belang uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Het besluit om in rechte op te treden van 10 februari 2011 van de eerste verzoekende partij bevestigt voorgaande vaststellingen.

De tweede verzoekende partij verwijst met betrekking tot de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing naar artikel 2 van het Gemeentedecreet waarin haar opdracht om bij te dragen tot het welzijn van de burgers en de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied staat omschreven. De tweede verzoekende partij verwijst tevens naar artikel 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet waarin de verplichting is vervat om te waken over de veiligheid op de openbare wegen. De tweede verzoekende partij stelt dat zij in functie van de verkeersveiligheid op en de visuele kwaliteit van de wegen op haar grondgebied een consequent en actief beleid voert om een wildgroei aan publiciteitspanelen te vermijden. De vergunningsbeslissingen van de verwerende partij, zoals de thans bestreden beslissing, doorkruisen het (handhavings)beleid en de gewenste duurzame ontwikkeling van de tweede verzoekende partij.

Gegeven de voorgaande vaststelling is de Raad van oordeel dat de tweede verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing en in die zin haar belang bij het voorliggende beroep in het licht van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO afdoende aantoonde.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“... ”

Bij de toelichting van het belang van verzoekster werd reeds verduidelijkt dat zij zeer consequent en actief de naleving van het KB van 14 december 1959 nastreeft in haar beleid.

De belangrijke verkeersassen in de gemeente - [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] - zijn zeer gevoelig voor een wildgroei aan publiciteit omdat zij een grote verkeersintensiteit kennen en omdat zij handelszaken ontsluiten die een daadwerkelijke aantrekkingspool zijn (Wijnegem Shoppingcenter, Makro, ...).

Door de uitvoerbaarheid van de hier bestreden vergunning staat niets een doorgedreven, manifeste onwettige commercialisering van de zichten langsheen deze wegen nog in de weg. Het ene paneel brengt immers het andere met zich mee. Dit blijkt ook uit de opeenvolgende vergunningen die inmiddels reeds werden aangevraagd en verleend in graad van beroep (cf. 2010/0327/SA/0388 en 2011/0128/A/1/0100). Deze gang van zaken is niet alleen in strijd met het KB van 14 december 1959, maar ook met de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied en het duidelijke handhavingsbeleid van de gemeente Wijnegem.

Het tijdelijke karakter van de ten onrechte verleende vergunning maakt dit nadeel niet ongedaan. De looptijd bedraagt immers 3 jaar, wat een aanzienlijke periode is. Daarnaast zullen er ook weer andere werven zijn die zich eveneens op het tijdelijke karakter zullen beroepen. Dit brengt met zich mee dat de zichten permanent gecommmercialiseerd worden middels afwisselende / opeenvolgende vergunningen die worden verleend voor enkele jaren.

Gelet op de actuele duurtijd van de procedures hangende bij Uw Raad en de looptijd van de bestreden vergunning is de kans overigens reëel dat een uitspraak over het verzoek tot nietigverklaring slechts zal tussenkomen op een ogenblik dat de vergunning geen geldingskracht meer heeft. In die omstandigheden kan verzoekster, zonder de schorsingsmogelijkheid, niet op een nuttige wijze opkomen tegen een beslissing die manifest onwettig is en bovendien ook manifest indruist tegen haar duidelijke en consequente beleid. Dit effent het pad voor verdere onwettige, tijdelijke vergunningen, zonder dat de gemeente nog over een daadwerkelijk middel zou beschikken om tegen de schending op te komen.

... ”

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en weerlegt het door de verzoekende partijen ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve niet.

De tussenkommende partij repliceert als volgt:

“ ...

De vrees van de gemeente, dat de deputatie nog gelijkaardige vergunningen in de toekomst zou afleveren voor tijdelijke publiciteit in afsluiting van andere werven op het grondgebied van Wijnegem, kan geen reden zijn om de vergunning van nv [REDACTED] te schorsen.

De vordering tot schorsing moet feiten bevatten die de uiterst dringende noodzakelijkheid aantonen om de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te schorsen.

De gemeente bewijst geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan de hand van vage hypothesen, met name de mogelijkheid dat in de toekomst tijdelijke vergunningen voor gelijkaardige aanvragen zouden afgeleverd worden. Dat zijn geen feiten.

Het beleid van de gemeente is trouwens niet zo duidelijk en consequent als zij graag voorhoudt.

In het door de gemeente geciteerde precedent (rolnummer 1011/0128/A/1/0100) staat een besluit dd. 29 juli 2010 van de deputatie te Antwerpen ter discussie waarbij aan een met verzoekster in tussenkomst concurrerende affichage-onderneming een tijdelijke vergunning van 3 jaar werd verleend voor het plaatsen van een tijdelijke werfafsluiting met daarop 2 reclameborden van 36 m², 1 bord van 16 m² en 2 borden van 8 m² en infopunten langs de [REDACTED] te Wijnegem. Ofschoon de door de deputatie vergunde publicitaire oppervlakte in het precedent dus beduidend groter is dan in de huidige casus, heeft de gemeente er zich t.o.v. de concurrerende onderneming toe beperkt enkel de vernietiging te vorderen van het bestreden besluit, zonder schorsingsverzoek, ofschoon de vergunning daadwerkelijk en volledig is uitgevoerd ! De gemeente hinkt dan ook op twee gedachten.

In deze zaak vraagt zij de schorsing aan en klaagt zij dat zij zonder de schorsingsmogelijkheid niet op een nuttige wijze daadwerkelijk kan opkomen tegen dergelijke vergunningen en de voortschrijdende “commercialisering” (sic) door publiciteit op de bouwwerven op haar grondgebied, terwijl zij even ervoor n.a.v. een vergunning voor de plaatsing van veel grotere reclamepanelen van een concurrerende multinational, beslist heeft die schorsing niét te vragen.

De gemeente heeft in de zaak met rolnummer 1011/0128/A/1/0100 inderdaad geoordeeld dat de uitvoering van de vergunning dd. 29 juli 2010 door het plaatsen van een tijdelijke werfafsluiting met daarop 2 reclameborden van 36 m², 1 bord van 16 m² en 2 borden van 8 m² en infopunten langs een andere belangrijke verkeersas (de [REDACTED]) haar géén moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft berokkend.

Een project van bescheidener commercieel belang (het plaatsen van twee reclamepanelen van 16 m² in een werfafsluiting aan de [REDACTED]) kan haar dan zeker geen ernstig nadeel berokkenen.

“ ...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die tweede verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de tweede verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

De verzoekende partijen voeren als ernstig nadeel aan dat de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing zal resulteren in ‘...een *doorgedreven, manifeste onwettige commercialisering van de zichten langsheen deze wegen...*’. Vermelde gang van zaken is, nog volgens de verzoekende partijen, in strijd met de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk beleid en het duidelijke handhavingsbeleid ter zake. De verzoekende partijen verwijzen hiertoe naar twee andere, gelijkaardige dossiers die hangende zijn voor de Raad.

Het tijdelijk karakter van de bestreden beslissing maakt het ingeroepen nadeel volgens de verzoekende partijen niet ongedaan doch maakt de noodzaak tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, in het licht van de duurtijd van de procedures hangende voor de Raad, integendeel alleen maar groter aangezien de kans reëel is dat een uitspraak over het verzoek tot nietigverklaring pas zal tussenkomen wanneer de bestreden beslissing geen geldingskracht meer heeft.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen onvoldoende concreet en precies aangeven in welke mate de bestreden beslissing de uitoefening van hun overheidstaken, respectievelijk

De Raad wenst bijkomend op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, op zich, dan wel in samenhang met de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk beleid en het duidelijke handhavingsbeleid ter zake, evenmin een nadeel voor de verzoekende partijen kan opleveren dat voldoende ernstig is om de schorsing te verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

RvVb - 10